

BUDAPESTA
11 Novembre st. n.
Duminica 23 Novembre st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborului verde nr. 12.

Nr. 87.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl. : pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

Înse atunce întreveni poliția, si unu comissaru declară, că Barbu nu pôte să iese din orasiu pâna ce nu se va legitimă.

— Dar domnul acesta, — reflectă lordul, — este unu omu onestu! N'are nici o legatura cu siarlatanul care a fugitu. Eu garantez pentru el.

De si pronunțiată cu entusiasm, aceste cuvinte produsera ilaritate generala, căci abia câteva mințe

mai nainte totu dânsul caracterisă cu totul opusu pe Barbu.

— E bine, me voiu legitimă eu la poliția, — respunse Barbu. Haidamu.

Si mersera la poliția, care află în ordine pasaportul lui si fu pusu numai decât pe picioru liberu.

Peste unu patraru de ora, el si lordul plecara la Marsilia. Pe cale Barbu istorisi tôte, si lordul i ceru mii de scuse pentru ofens'a facuta.

Sosindu la Marsilia, numai decât se dusera la casa unde remase Agatha. Înse ea nu mai eră acolo. A plecatu la Paris.

Desperațiunea lordului fu mare, căci tocmai când

John siede cu parintele fetei, joându șahu, când ea coboasa de mama-sa întră în odia . . .

se credea la punctul d'a gustá o nalta fericire, se vedîu lipsitu de aceea. Si cine scie, puté-va óre s'o întel-nésca iéra? Parisul e mare, unu vërteju înfricosiatu; o copila fara radiemu, este cá unu firu de paie pe care îl sufla vëntul; a fost si nu mai este.

Unic'a lui sperantia se 'ntemeiá pe poliția de acolo, cu al careia ajutoru sperá cá-si va puté gasi fiic'a ierási.

Dar noi nu-i vom urmari în caletoria lor pâna la Paris, ci ne vom întórce la cele dóue persóne de frunte ale narațiunii nóstre, la John si Rinaldo.

Scapându cu norocu dupa debutul artisticu al lui Rinaldo, terminatu atât de drasticu, ci cu o frasura închiriata, o luara la fuga.

Scopul lor erá d'a ajunge la Paris, în acelu oceanu al mulțimeii omenesci, care are mii de locuri ascunse pentru cei ce dorescu a remâné nevediuți. Numai acolo mai credeau ei d'a se aliná, si numai acolo sperau a regasi si pe Barbu, pe care îl parasira cu atâta lipsa de consciintia.

Ce e dreptu, la începutu John cam regretá, cá lasara în asiá mare încurcatura pe prietenul lor. Inse Rinaldo, mai împetrítu la ánima, i response, cá ori cât de bunu amicu li-a fost Barbu, nu se potu întórce de dragul lui, cáci atunce si esistintia lor ar deveni periclitata.

Si acestu argumentu convinse si pe John. Nici el nu mai avit dara grige de Barbu, ci numai de scaparea-i propria.

Încât pentru acést'a, ci avura norocu, cáci sosira la Paris, fara nici unu pericolu. Când zarira orasiul acesta, ánima li se usiorá, cá si acelora cari de pe mare ajungu la malu. O mare cu vijelii li se pareá lor escursiunea facuta în lunile din urma prin Englitera si Africa: unu malu placutu li erá Parisul, unde cunosceau tóte ânghiurile si unde puteau se-si gasésca unu adapostu siguru.

Bucur'ia camaradilor vechi fu mare la revederea lui John. Dar mai toti îl întrebara îndata la prim'a convenire:

— Dar românu tu, pe care îl cîupelisi atât de bine, unde a remasu?

— S'a înamoratatu de o englezóica în Algeria, si de atunce nu mai scimu de el nimica.

— Paguba de el, cá l'ai perditu, — dicea unul, — cáci si noi amu mai avutu câte odata folosu de dñsul.

— Nu ve temeti, — i mângaiá Rinaldo, — veni-va el acusi. Si de n'ar veni, vom scí din bancarul seu, unde se afla dñsul?

Acést'a conversațiune curgea într'unu restau-rantu, si unul din întemplantare își aruncá privirea pe feréstá.

— Iéta-Pai! — esclamá dñsul.

— Cine? — întrebá altul.

— Barbu, — response celu d'ântaiu.

John si Rinaldo privira si ei la strada, si spre marea lor suprindere vedîura pe Barbu preumblându-se cu lordul Montpeare.

Unul din camaradi sarí la feréstá, si voi s'o deschida. Dar Rinaldo îl împedecá, întrebându-l:

— Ce vrei?

— Sè facu semnu lui Barbu, cá se vina si dñsul aice.

— Dà-i pace, — dise Rinaldo.

— Sè nu-l chiamu?

— Nu.

— Marturisescu, cá nu te întielegu.

— Îti voi explicá dara eu, frate Gaston, — luá cuvântul John. Între Rinaldo si amicul nostru Barbu s'a escatu o nentielegere óre-care. Ei s'au cam certatu — pentru o fêta, iéta causa nentielegerii lor. Va se dica, nu e vr'unu lucru mare. Se póte usioru complaná. Inse în momentul acesta ci sînt cam certati, se lasámu dara pentru alta ocaziune momentul revederii!

Rinaldo nici nu bagá de séma ce vorbesce John, cáci el petrecea cu atentiune pe lordul Montpeare. Nu multu i pasá lui de Barbu, ci tóta ingrigirea-i se concentra în persóna lordului, cáci — precum pré bine scimu — dñsul si John aveau interesul celu mai mare, cá acela sè nu aife de presintia lor în acelu restaurantu.

Încementi dara eu total, vedîndu, cá lordul condusu de Barbu, vine dreptu spre acelu localu. Barbu mai fusese acolo si de alta-data, înainte de a face o escursiune în Englitera, póte cá sperá a gasi acolo si alti camaradi vechi, de aceea conduse pe lordul în restaurantul acela.

Rinaldo îndata-ce vedîu acést'a, isi luá peleria si facu semnu lui John. Acést'a, scíndu pré bine, cá pentru ce a remasu Rinaldo la feréstá, întielese îndata avertismentul aceluia, si luându-si peleria, disparura amândoi prin o usia laterala.

Abia esira ei, pe usia mare intrá lordul Montpeare, însotitu de Barbu.

Bucur'ia camaradilor fu mare. Îndata sarira toti de pe scaune, si îmbracisira pe Barbu cu entusiasmu. Bucur'ia lor erá cu atât mai mare, cáci vedeau venit cu el si unu strainu. Dñsii nu cunoseau pe lordul, dar esteriorul lui li pareá fôrte recomandabilu, deci puteau se presupuna, cá acela are parale, si prin urmare va plati cont'a lor. Jéta motivul bucuriei!

Si dupa ce toti îl sarutara, numai atunce observá Gaston, cá John si Rinaldo au disparutu.

— Óre unde au peritu John cu Rinaldo? — întrebá Gaston.

— Nu i-am vedíutu de multu, — response Barbu.

— Tocmai în momentul acesta fure aice améndoi, — dise Gaston.

Barbu aruncá o privire plina de ingrigire spre lordul, apoi întrebá încetu:

— Aice?

— Da, — response Gaston. Tocmai acuma esira. John si Rinaldo, unde sînteti?

Barbu pricepù la momentu causa pentru care disparura aceia. De sigur vor fi vedíutu pe lordul. El se spariá dara, când audí pe Gaston pronunciându-le numele. Nu sciea, cá lordul nu cunosea numele lor.

Si cá lordul se n'audia, Barbu siópti numai încetu lui Gaston, cá se nu mai amintésca pe John si pe Rinaldo.

Atunce apoi si Gaston pricepù la momentu cá pentru ce disparura asiá iute cei doi camaradi. El credea, cá lordul e vr'unu creditoru al lor.

Dar lordul, carele nu-si gasise înca fic'a, erá neliniscitu. Nici nu se aflá el bine în societatea acést'a nepotrivita pentru positiunea lui. Deci rugá pe Barbu se iésa de acolo, ceea ce acela împlini cu tóta place-reá, cáci se temea nu cumva prietenii disparuti se se rentórea.

La o luna dupa aceste pentrecute, Barbu întelui pe John pe strada.

— Esti singuru? — întrebá John pe Barbu.

— Singuru.

— Si lordul?

— Cu ajutorul ambasadei englese, la care se

presintate Agatha, el își regăsi fiica și alalta eri se întorse în Engleita. Dar tu cum te afli?

— Am să-ți povestesc multe. De ocazdata îți vom spune numai atâta, că me însoră.

— Mămarmuresci?

— Știu că te miri, dar e adevărat.

— E bine, dar ce te-a silitu la acestu pasu . . .

— Desperatu? Îți-oiu spune-o pe scurtu.

Dar noi vom luă cuvântul lui John, și vom dezgerie cauză însurătorii lui nu numai mai pe scurtu, dar și mai fidelu.

Iceta-o dara. I se desiertă pung'a încât nu mai avea nici unu gologanu. Atunce faci cunoscintă a unei familie bogate din Normandia, care avea și o feta cam în vârsta.

John studiă bine toate împregiurările și a treia și peti feta. Parintii comunicara fetei pețirea, și ea se învoi.

John stădea cu parintele fetei, jucându șacru, când ea condusa de mama-sa întră în odaia, spre a-și declara învoirea.

John se simțea foarte fericitu, și manifestă această fericire prin niste cuvinte pline de delicatetia. Parintii și fidantia a asemenea erau fericiti, și astă încredințarea, serbata numai în familia fu o adevărata veselie.

(Va urma.)

Ângerul meu.

Adese ori în nopțe s'agita-a mea simțire
Și tainicu îmi șoptesc unu nume ângerescu,
Unu nume, unu dulce nume, și-atuncia o zimbire
Se vede p'a mea buza când numele rostesc.

Si 'ndata dup' aceea unu ângeru se arata
Privirii mele gingasiu, frumosu, plinu de iubire;
Si-atunci a mea privire de doru multu însetata,
Ar vré, ar vré în clipa să sorba-a lui gândire.

Si multu me temu atunci să-l perdu, vai multu mi-i terna,
Căci multu este frumosu, o! dragu ângerul meu;
Când vocea lui cea blanda pe nume ah! me chiama.
Dicându-mi: „Vin' iubito, căci sunt inbitul teu!”

Si multu me temu cu înca, când ângeru-mi s'arata
Frumos, marețu și gingasiu chiar în a me trezire;
Me temu, me temu atunci, că nu să pieră 'ndata,
Să sbore cătra ceruri, să meargă în nesfârșire.

Cu căta nerabdare așteptu să vie nopțea,
Să vedu pe acelu ângeru, ce multu, multu îl adoru;
Să sintu a lui mișcare, s'audu blânde-le-i șopte,
Să vedu a lui privire și zimbetu-i d'amoru!

Si-atunci, atunci 'ndata să cadu l'a lui picțore,
Să-i spunu a mea iubire și fragedul meu doru;
Să-i spunu să aiba mila d'adânc'a mea durere.
Să-mi deie mângăere, să-mi deie-al seu amoru!

Dar iceta-l că sosesc, acumă voiu a-i spune
Durerea, suferintă ce peptul mi-au zdrobitu,
Si 'ndata deschidu ochii, să vedu acea minune,
Si când me uitu în giuru-mi, nimicu, și a nimicitu . . .

EUPRACSA GANEA.

Savaotu.

„Sântu, sântu, sântu e domnul Savaotu! plinu e cerul și pământul de marirea lui! Osana întru cei de sus!”

Atara de în cântarea această frumoasă se afla numele Savaotu destula de adeseori în cărțile bisericesci.

„Adonai Savaotu! a strigatu Anna. (Minciul Dec. p. 47).

Savaotu e numele Ddieului creștinu. Eu credu, că pentru toti e de interesu a-l cunosc de unde porcede?

La grecii vechi se afla Zeus cu predicatul *Σαβάσιος* (Sabasios) și apoi *Σαβάδιος* (Sabadios) precum: Sebasios, Sebadios, și *Σάβος* (Sabos). Numele din urma arăta unu nume propriu, cealalte, sânt adjectivă.

Cultul lui Sabos a fost latitu în Trachia (în Rumelia de adi, între Balcanu și Constantinopole) și în Phrygia (în Asia mica o provincia lângă Mysia, Lydia Bitlynia).

Sabasios dupa cultul frigicu a fost în legatura cu mam'a dieilor: Rhea Kybele, în genere numita: *Mă* și *Αυιάς* adeca mama, și a fost în legatura și cu Athos. Serbatorea lui s'a numitu Sabatia, Sabazia.

Simbolul lui Sabasios a fost unu șierpe, simbolul inoirii anuale a vietiei naturei. O icona ce porcede din Phrygia, arăta pe Sebasios a fi unu june frumosu, îmbracatu frigicesce, și siediundu în tronu, primescă închinățiunile credincioșilor. Cultul acestui dieu a strabatutu și la Atina, precum și în alte părți, ba în timpurile din urma a pagânismului a strabatutu și în Italia și în Roma.

Pentru asemenarea numelui Sabasios, cu Sabath, Sebaoth al jidovilor, acesti diei, asiă în Grecia precum în Roma s'au tinutu de identici. (Preller griech. Mythol. I p. 549). La ethiopi înca a fost unu dieu de sôre cu numele Sabis, Sabbas, (I. B. Friedreich, die Symb. und Myth. der Natur p. 304.)

Cuvântul Zabolus e dela semitul Zabolus, ce însemna „domnul ostilor ceresci” adeca al stelelor. (Dr. I. Hanusch die Wissenschaft des slavischen Mythus p. 204).

Din aceste dara se vede, că la jidovi și semiti a existatu acestu nume cu formațiunea Sebaoth, Sabath, și că în armare, numele de adi Savaotu e dela jidovi, schimbându-se b, în v, asiă cum se întempla pré adeseori în limb'a noastră de adi.

Acestui dieu i-au închinatu jidovii, diu'a a șeptea din șeptemâna, că o și de serbatorea a șeptemânei. și diu'a s'a chiamatu și pâna adi: Sabbath.

Încă în vietăa lui Isus Cristos s'a începutu dispute, că ore creștinii să serbeze Sabbath-ul adeca diu'a Sâmbetei?

Pentru demonstrare, unele citațiuni.

„Au nu ati cetitu în lege, că în zilele de Sâmbata preotul în biserica, spurca Sâmbata? (Matheiu Evang. c. 12 st. 5). Căci fiul omului este și domnul Sâmbetei (st. 9). Sâmbata pentru omu s'a facutu, iera nu omul pentru Sâmbata. Dreptu aceea, domnu este fiul omului, și al Sâmbetei (Marcu Evang. c. 2, st. 27, 28). Si întrându ierasi în sinagoga, si eră ocolo unu omu cu mân'a uscata, si-l pandhiă pe densus, de-l va vindecă Sâmbata, că să-l vinușca pe el. Si a dișu lor: Se cuvine Sâmbata bine a face, seu reu a face? (Marc. cap. 3 st. 1—4) etc.

În acestu modu se vede îndemnul de a nu mai serbă Sabbathul, ci de a avé alta și de serbatorea pentru șeptemâna. Creștinii apoi serbatorea de șeptemâna au mutat'o din diu'a a 7-ea pe diu'a întâia, și a numit'o diu'a Domnului, adeca: Duminera, precum se dovedesc:

„La 1-a și a șeptemânei etc. (Papt. Apost. 20 st.

7). Ier Sâmbata târziu, la dîorile *primei* zile dupa Sâmbata (Mateiu c. 28 st. 1) Si fôrte de diminétia în prim'a zi dupa Sâmbata (Marc. c. 16 st. 2). Postu-a în duhu într'o Dumineca etc. (Ion Apost. cap. 1 st. 10) etc.

Ἡσωνη σαββατων, adeca ântâi'a zi a septemânei s'a numitu Dumineca; dar creștînii tôte zilele de septemâna le-a închinatu Domnului, si le-a tînutu asemenea de sânte, s'a alesu înse un'a anumita pentru odi-n'a poporului lucratoru.

Pe lînga tôte aceste, numele Sabbath s'a sustînutu la mai multe popóre de adi, cá-si ziua a 7-ea a septemânei.

La italiani : Sabbato.

La francesi : Samedi.

La sêrbi : Subota.

La magiari : Szombat.

La nemti : Samstag.

La români : Sâmbata.

În limb'a nòstra vedemu, cá a întratu *m*, cá si în cea francesă, si pe lînga acésta, cuvêntul vechiu s'a

sustînutu trebuindu sê capete formațiune femeina, pentru cá se subîntielege, ziua.

Pâna ce, tôte celelalte zile le avemu dela dieitãtîle pagâne : Luna, Mars, Mercurius, Jupiter (Jove) în locul zilei lui Saturnus, a întratu Sabbath, în locul zilei lui Sol (sórele) a întratu Dumineca. Caus'a e creștînismul.

De ôrece pentru creștînii, cultul lui Sabaoth a încetatu de locu cu începerea creștînismului, si atunci si ziua Sabbath a încetatu de a fi serbatórea de septemâna a creștînilor. Cum a ajunsu numele unui Ddieu cadiutu, sê se sustîna cá numele Ddieului creștînu de adi ?

În Thracia si Phrygia Sabasios între Ma si Aetis a avutu locul lui Zeus tatal; ôre la noi Savaotu e tatal, séu fiul ?

Dupa strigarea Annei : Adonai Sabaoth ! ce e întêmplare înainte de nascerea lui Cristos, Savaotu se pôte privi de Ddieu tatal; înse dupa parerea mea, în religiunea nòstra, numele Savaotu, precum si Jehova, nu are locu.

AT. MARIENESCU.

S A L O N U.

Calindarul septemânei.

Dumin.	11 23	G. 25 d. R. 8 Luca. s. m. Mina.
Luni	12 24	s. p. Ioan, cc. pp. Nil, Martin.
Marti	13 25	s. p. Ioan Rostul-de-auru, c. m. Dam.
Mercuri	14 26	s. ap. Filip, s. p. Grigor, s. m. Const.
Joi	15 27	ss. mm. Guriu, Samona, Avir, Elpidiu.
Vineri	16 28	s. ap. ev. Mateiu.
Samb.	17 29	s. p. Grigoriu, cc. Longiu, Genadiu.

„Adam contra Eva“.

„Adam contra Eva“? Nu suna acést'a tocmai astá cá rubrul unui procesu civilu? Si în adevèru, nici nu e altu ceva decât unu procesu, si înca unul din cele mai vechi ce a cunoscutu omenimea. Se traganéza dintr' unu secolu în celalaltu, si sentint'a finala, considerându actele atît de numeróse si încurcate, de siguru se va pronunçia numai peste multu timpu.

În stadiul acesta se face unu serviciu bunu, déca unu înparțialu (de cumva existe unu astfel de individu) liferéza niște observațiuni de orientare, basate pe esaminare obiectiva si pe criticismu de specialitate. De si acele nu termina procesul mare, totusi celu puțin oferu puncte nòue pentru luarea decisiunii, cari pentru partide nu sînt mai puțin interesante cá pentru judecatoru.

Din acestu punctu de vedere ni sê ofere unu opusculu întitulatu : „Adam contra Eva“. Kurze Bemerkungen zu den Acten von einem Unparteisichen. (Heidelberga, la Fr. Bassermann.)

Acésta carticica va stêrni de siguru multe cuvete adânci si în cetitórele acestei foi. De cumva înse ici colo câte unu ochiu frumosu s'ar simtî atacatu ôresi-cum prin unele aforisme ale autorului, amabil'a cetitóre binevoiesca a se mângaiá din dóue cause : ântâiu, pentru cá aice despre *déns'a* nu pôte fi vorb'a, cáci despre femeile cele mai bune cronic'a nu vorbesce nimica, — si a dóu'a, pentru cá cele presinte totu-de-una forméza esceptiune.

Dupa aceste, credemu cá cetitórele nòstre vor

primi cu placere, déca vom pune aice sub ochii lor, unele din acele aforisme.

La virtutile femeilor barbatii de regula n'au nici unu meritu; pentru defectele lor înse barbatii pórtá vin'a cea mai mare.

Renumerele bunu al femeii este cá si o flóre, care în cas'a surorilor sale vescediesce.

Femeile au sê predice religiunea, înse fãra cuvinte.

Femeile recunoscú în portrete strãine îndata asemenarea frumsetiei, în ale lor — din contra.

Nici o neconsiderațiune nu se ia de càtra secul frumosu în nume atît de reu, cá si aceea care numesce lucrurile dupa numele lor.

Judecat'a femeilor asupra barbatilor în generalu e mai blânda si mai favorabila, decât judecat'a barbatilor despre femei. Este ast'a din caus'a, cá ele posedu mai multa cunoscint'a de ómeni, séu acestia mai multa îngratitudine ?

Satir'a barbatilor despre femei e numai o îndem-nare, cu împintenul mâniei.

În nici unu rîu, nici chiar în Lethe, n'au suferitu naufragiu atâte propuneri bune si nu s'au înneccatu atâte curagiuri barbatesci, cá în lacrimile de femei.

Déca o femeia dominéza pe unu barbatu, acésta de regula nu se întêmpla pentru cá ea îl tratéza bine, ci pentru cá el o tratéza falsu.

Eva se aréta doritóre de a domni, déca devotamentul barbatului i produce vanitate, dar nu amoru. Atunce puterea ei asupra lui devine o arma de jucareia. Ea poffesce, dar nu voiesce nimica, — ea tiraniséza.

A nimicií sinamagirea unei femei, este a-i luá toalet'a, în care voiesce sê ne primésca.

Barbatii au motive — femeile au nervi.

Celu „de acuma“ se uresce între femei, „viitorul“ nici odata.

Eva mai iute se pôte aplecá la tacere prin sarutari, decât prin cuvinte.

Pasiunea i place femeii chiar si atunce, când aceea o nimicesce. Pecatosul trebuie sê se îndrepte — înse nu pré tare.

Adese ori lenevirea pazesce mai bine virtutea, decât credint'a.

Amorul desparte, când nu pôte legá.

Pruderi'a si cochetari'a sînt surori, cari în secretu se spriginescu, si în publicitate se renéga.

Nu de multe ori e doliul unei femei atît de adîncu si adeveratu, cá s'o faca a uitá croiul vestmîntului de gele.

Vanitatea pentru îmbracaminte adeseori pentru aceea devine demonul naturii femeiesci, cáci ele posedu dîne genie bune : curatieni'a si abilitatea.

Pescii saru în apa, déca sórele straluce spre acés'ta. Femeile cu sînge de pesce jóca cu placere, îndatace simtîescu caldur'a unei ânimi passionate.

Cigaret'a ce si-a aprinsu o Eva, e simbolul ferici'tei emancipa'tiuni femeiesci — séu mai bine al emancipárii barbatilor. Cu acea hártia ce se face cenusia, se nimicesce timpul cavalerismului anticu.

Dar destule sînt atâte din catalogul dlui impar'tialu, care, precum se vede, si precum veti díce si dvós'tre, nu si-a tinutu vorb'a!

Defecte! Da, ambele secse au defecte! Si de cumva n'aru avé, ar lipsi reciproc puterea atragatóre.

COBOLD.

Cea ce trebuie sè scia o femeia în lume.

Cea-ce trebuie sè se siléscu o femeia a sci înainte de tóte, esté sè placa prin amabilitatea spiritului seu si mai cu sema prin bunavointi'a si bunatatea ânimei sale.

Este usior pentru ver-cine sè 'nvetie a da prânduri elegante, séu a priimi visite în modu demnu; dar conosci'ti'a artei de a placé si a se face iubitu depinde de femei.

Pentru o femeia buna si inteligenta, a carei sentimente si educatiune nu au fost de la 'nceput dirigi'ate spre egoismu si personalitate, pentru o asemenea femeia acés'ta arta va fi cât se póte de usiora. Ea va 'ntielege, cá atît în rela'tiunile cu strainii, cât si în cele familiare, trebuie sè cugete necontentit la fericirea si la multiamirea celor ce vor fi în gîurul seu. Unei asemenea femei nu i se va paré nici odata prenilibil spre a ob'tiné unu atare resultatu. Ea se va uitá pe sine cu voio'sia spre a nu si gândi de cât numai la placerea si satisfaci'unea celor-alti; si acestu micu sacrificiu — care nu e sacrificiu de cât numai pentru recele egoismu i va fi recompensat cu afecti'unea si bunavointi'a celor-alti.

Cu tóte aceste, art'a de a placé si a se face iubita este anevoi'osa, si de multe ori chiar imposibila, pentru femei'a absolut egoista, care nu vede în lume de cât numai nesce fiantie supuse capriciilor sale si destinate pentru binele ei. Aceste femei trebuie sè-si dea silintie colosale spre a paré amabile. Fie-care surisu, pe care sînt silite sè-l produca, este pentru ele unu pasu facutu pe spini, si fie-care privire dulce si binevoitóre li se pare totu asi'a de penibila cá si insolent'a mila pe care o arunca cu afectatiune sermanului cersitoru.

Nu am intentiunea de a 'nveti'a pe aceste din urma femei cum sè fia amabile, déca educati'unea nu le-a patrusu de ideia cá numai pe unu singur drumu póte ajungu omul la scopul dorit de toti; voiescu a le areta numai, cá rolul cel mai important este al femei.

Déca în interiorul familiei vós'tre, aveti pentru fie-care unu cuvîntu graciosu, o privire anabila sén unu surisu afectuos, veti fi nu numai iubite si preferate tutulor; dar veti dobândi una din acele domni, al caror prestigiu scapa de distructi'unea timpului; si frâncle administra'tiunei vós'tre, de si tîesute cu flori.

vor conduce cu sigurantia pe cei mai dispusi a rumpe unu lantiu de feru.

Care este femei'a care póte ajunge tot-d'a-una triumfatóre la scopul seu trecéndu prin lume, si avéndu necontentite rela'tiuni cu familiari si cu straini? — Fára esita'tiune, va fi acea care scie sè placa si sè se faca iubita!

Secretul acestei teorii întregi nu depinde nici de frumusetie, nici de art'a toaletei, de si acest'a din urma nu e vetamatóre când este marginita de ra'tiune.

Acest secretu vi l'am spusu aprópe, el resida în profundul ânimei, tot-d'a-una dispusa a-l lasá sè fuga déca noi nu-l apre'ciamu cu o sincera si profunda convincti'une.

El se numesce, puru si simplu, bunetate. Déca natur'a nu v'ar fi favorisatu nici cu frumusetie, nici cu stralucirea care captiva; totusi partea cea mai mare de afecti'une în ânimile tutulor va fi a d-v., cáci spre a fi iubite trebuie sè sciti a iubi d-v. énsi-ve.

„Fem. Rom.“

JEANA BAR...

Dela Oradea-mare.

(Sciri bisericesci si școlare.)

— 15 novembre.

Ve însciintézu, dle redactoru, cá din îndemnul reintregirii capitlului catedralu d'aice, Ill. Sa parintele episcopu diecesanu Michail Pavel a numitu vicaru generalu episcopescu pe Rds. D. Joanu Corhanu abate si prepositu capitularu, de inspectoru școlaru diecesanu pe Rds. D. Teodoru Kóváry canonicu lectoru, de rectoru seminariulu si diriginte la preparand'i'a diecesana pe Rds. D. Augustin Lauranu canonicu cancelaru, si de notaru consistorialu pe D. Silviu Rezeiu, pâna aci actuarul oficiului diecesanu.

Reorganisându-se tribunalul matrimonialu, Ill. Sa a numitu la acesta de presiedinte pe Rds. D. Joanu Corhanu, de vice-presiedinte pe Rds. D. Nicolau Vulcanu canonicu custode, de actuaru pe Silviu Rezeiu; de asesori referenti pe Rds. D. Teodoru Kóváry canonicu, Joanu Cucu canonicu, Paul Vela canonicu, Augustin Lauranu canonicu, apoi pe protopopul oradanu Gavril Rednicu, pe Justin Pappfy si pe Joanu Moldovanu parocu de Haieu.

Înfintîndu-se o sec'tiune consistoriala pentru cauzele scolastice, la acés'ta a denumitu de presiedinte pe Rds. D. canonicu Teodoru Kóváry, de vice-presiedinte pe Rds. D. canonicu Paul Vela, de notaru pe Silviu Rezeiu; de asesori referenti pe toti dnii canonici si pe toti asesorii consistoriali din diecesa.

Constituindu-se unu nou oficiu esactoralu diecesanu, la acesta Ill. Sa a denumitu de presiedinte pe Rds. D. canonicu Ioanu Cucu, de vice-presiedinte pe Rds. D. canonicu Augustin Lauranu; actuariul se va denumi mai târdiu. De membrii referenti a denumitu din gremiu 5 si anume pe protopopul Gavril Rednicu, pe inspectorul școlaru comitatensu Artemiu Sîarcadi, pe profesorul Iustin Pappfy, pe asesorul consistorialu Ioan Ciceronescu, pe administratorul parochialu Nicolau Marcusu; iér din clerul estraneu 6 si anume din protopopiatul catedralu pe Ioan Moldovanu din Haieu, din al Muresiului pe protopopul Alesandru Kabay din Macáu, din al Barcâului pe protopopul Antoniu Boni, din al Crisiului pe L. Venter din Sâmbaciagu, din al Lacsiaului pe Mih. Bandiciu, din al Satmarului pe George Marchisiu.

Statutele acestui esactoratu s'au facutu si întaritu în siedinti'a consistoriala din 9 oct.

Atît la tribunalul matrimonialu, cât si la sec-

țiunea consistorială școlastică și la esactoratu, cauzele se vor decide prin majoritatea absolută a voturilor, pentru luarea de concluzii valide se cere prezenta a trei membrii, afara de presedintele.

Sedintele se vor tine astfel: luni tribunalul matrimonial, mercuri secțiunea consistorială școlastică, joi consistoriul ordinaru, și sâmbeta oficiul esactoral diocesanu.

— În fine mai adaugu, că parochia și protopopiatul de Leta-mare s'a conferit Rds. D. Ioan Darabantu, canonicu onor. și până acum parocu și protopopu în Vetișu.
Cor. ord.

Cronic'a lunei.

Diet'a după ce proiectul referitoriu la administrarea Bosniei și Hertiegovinei a fost primitu în generalu, marti a și începutu desbaterea specială, după ce înse sa primitu propunerea de a-se formulă de nou întregu proiectul, continuarea desbaterei sa amânatu până când comisiunea esmisa va fi gată cu operatul seu. În sedința de mercuri la ordinea zilei au fost rezolvarea mai multor petițiuni înaintate dietei.

Cestiunea Arab-Tabiei, precum se scrie din Sofia, s'ar fi decisu de către comisiunea tehnică în favorul României. La începutu comisiunea a fost de alta parere, căci vizitându terenul la Cloroiu în jos de Calarasi, a dîsu că și acolo se pôte face unu podu care se multamîesca interesele comerciale și militare. Mai târziu înse, majoritatea comisiunei și-a schimbatu vederile. Delegatii Austro-Ungariei, Engliterei, Germaniei și Franciei au declarat, că dînsii din considerațiuni financiale, tehnice și strategice sînt siliti a-si dă opiniunea pentru unu podu lângă Arab-Tabia. Numai delegatii Rusiei, Italiei (!) și ai Turciei sustinura și mai departe parerea lor. Dar fiindu că dînsii sînt în minoritate, bulgarii potu considera că perduta Arab-Tabia.

Statul activu al armatiei germane se mărește ierasi cu unu regimentu de artileria, afara de aceste și celelalte regimente de artileria se mai întregescu. Acesta se face din considerațiunea, că și statele din pegruru își înmultiescu oștirile. Asia de es. Rusia și Francia, cari lucrăza la întarirea forturilor.

Italia se întarește în contra Austro-Ungariei. „D. Z.” scrie, că guvernul italianu a ordonat aprovisionarea forturilor cari apartin Mantuei. În forturile de la Porta Cerese, Ponte San Giorgio se vor astediă tunuri de otielu de 15 centimetrii. În Borgoforte s'a facutu acecasi dispozițiune.

Lig'a Balcanica. Unu diuaru din Viena publica seirea sensationala, că statele mici din orientu formara o liga Balcanica. Reprezentantii Muntenegrului, Bulgariei și Serbiei la 6 l. c. aru fi subscrisu o alianța ofensiva și defensivă. Conform acesteia, în casu de resboiu, Serbia ar pune la dispozițiune 120 de mii de soldati, Bulgaria 90,000, Muntenegru 26 de mii. Toți acești soldati aru stă sub comand'a unui generalu rusu. „Pol. Cor.” înse demintiesce acest'a.

Limb'a rusa în armat'a austriacă. La ordinul ministrului de resboiu comunu, la 16 l. c. s'a începutu în Viena în localul ministeriului de resboiu unu cursu pentru învetiarea limbii ruse. La acestu cursu iau parte toți oficierii statului majoru, căci din locurile înalte s'a descoperitu dorința, că acești oficieri în cât va fi cu putința, se învetu limb'a rusa, a carei cunoștința e atât de importantă.

Sivaloff s'a retrasu. Renumitul ambasadoru din Constantinopolu al Rusiei, contele Sivaloff, ca-

rele în timpul din urma a jucat unu rolu atât de mare, și-a datu dimisiunea, care a fost primită și de către țiarul, denumindu-l cavaleru de el. I al ordinului Vladimir.

Alianța turco-rusa. Corespundintele din Constantinopolu al diuarului „Daily Telegraph” scrie, că ministeriul turcu simte mare aplecare a legă o formala alianța cu Russia. Said pasia și Ozman pasia în deosebi spriginescu această ideea, ma și sultanul și-ar fi datu consimțirea. Ozman pasia va merge nu peste multu în misiune specială la Livadia.

Literatura și arti.

Cununa Mare din Tesaurul dela Novo-Cercask cu priviri asupra unor Ciuvelle Sényhice din Museul Ermitagiului dela St. Petersburg de A. I. Odobescu, descrieri ornate cu 23 table litografiate în culori și în negru și mai multe ilustrațiuni în textu, — a eșitu de sub tiparu la Bucuresei. Pretiul 20 lei noi.

„**Școl'a Româna**” a dlui V. Petri va aparé și în viitoru, și anume de trei ori pe luna, totu câte o cōla. Cu bucuria însemnămu această spre scîntia învetiătorilor noștri, cari de sigur o vor și sprigini precum merita.

Siese ani din literatur'a româna publicatiune bibliografică fōrte necesară, conțindu titlul scrierilor aparute dela 1874 până la 15 iuliu 1879 de dl G. Popescu. De vîndare la tōte librariile din Bucuresei.

Di G. A. Petculescu se afla cu societatea sa teatrală în Oravita, unde a și începutu șirul reprezentațiunilor sale. Precum aflămu, dl Petculescu va rămâne timpu mai îndelungatu acolo, de va fi spriginitu.

Cartōnele lui Mackart, cari înfașisțeza conducutul festivu dela jubileul casatoriei de 25 ani a Maj. Lor, se vor edă. Maj. Sa spriginescu cu duce mii de florini această întreprindere.

Unu povestile uechiasului sfatosu. Sub titlul acesta dl. P. Ispirescu a publicatu la Bucuresei o seria de basme pagănesci, și anume: Merul discordiei, Grădin'a Esperidelor, Ercule, Prometeu și Cutia Pandurei, Midas, Labirint și Firul Ariadnei, Chimera. Cartea e precedată de o cuvîntare interesantă scrisă de dl. A. I. Odobescu.

Calindare. La Bucuresei, în editur'a dlui Gr. Luis, au aparutu o mulțime de calindare, noi înse nu le-amu vedutu. Vom înșiră dăra numai titlurile lor: Calindarul pentru toți, Amusantu, al Halimalei seu 1001 nopti, pentru dōmne și domnișōre, al Dorului, universalu americanu septemănalu, și în fine Calindarul de biurou.

În editur'a Tăborszky și Parsch în Budapesta a aparutu: a 2-a fantasia asupra cînturilor unguresci: 1) „Befutta az utat a hó”; 2) „Hej be szennyes ez a maga kendője”; 3) „Sötét az éj”; 4) Szóke legény, piros barna leány”, tōte compuse pentru violina cu acompaniare de fortepianu prin Carol Huber. Pretiul 1 fl. 50 cr.

Siese porunci ale diuaristului. Unu diuaru prusescu publica următoarele regule pentru aceia, cari scriu câte ceva pentru diuare: 1. Scrie numai pe o latură a hârtiei, căci culegătorii de litere de multe ori trebuie să taia în mai multe bucăți hârtia: 2. scrie în-tielegibilu și curatu, mai cu sēma băga bine de sēma de numele proprie, de cuvintele străine, căci n'ai dreptul a rapî timpul redactorilor și al culegătorilor de litere, silindu-i a face corecture și a silabisă scrisōrea dtale; 3. nu scrie niște litere microscopice, căci culegătorul de litere trebuie să-ti cetēsa scrisōrea din de-

partare cam de jumătate de metru, ier redactorul de multe ori trebuie s'o coroga: 4. nu începe pagina de totu sus, căci câte odata redactorul seu trebuie să faca ceva schimbare în titlu, seu chiar trebuie să scria acolo unu titlu cu totul nou: 5. nu-ti turti manuscrisul, căci dela redactorul pâna la culegatorul de litere toti te vor înjură: 6. subscrie curatu numele si adresa dtale, că se ti-se deie crediemntu. Deca te servesi de nume falsu, subscrie si al dtale; nu te teme, acela nu se va publică. Recomândăm si noi regulele aceste on. corespondinti ai „Familiei“.

Ce e nou ?

Ospetii regesci din Viena s'au departatu. Cu ocaziunea acest'a dora va fi interesantu să împartașim câteva date din biografia lor. Moștenitorul de tronul al Russiei, (al cărui portretu deja s'a publicatu în fôia noastră.) s'a nascutu la 26 febr. 1845; la 28 oct. 1866 si-a incredintiatu de soția pe principes'a Dagmar, fiică a regelui Daniei, care e cu doi ani mai tinera decât el. Despre antipatia lui față de germâni se vorbescu multe. Trasura cea mai caracteristica e că pe timpul resboiului prusso-francesu, el a ordonatu, că celu ce va cuteză să vorbescă germânesce în palatul seu, va plăti o pedepsa de 25 ruble. Tiarul, căruia nu-i pré viniă la socotela acest'a, odata se duse la moștenitorul de tronul, unde tocmai se află o societate mare, salută germânesce pe fiul seu, si cu unu surisu ironicu i predete cele 25 de ruble. — Despre familia regesca din Dania asemenea se scie, că nu pré multa simpatia are pentru Germânia. Cristianu IX acuma e de 62 ani, el s'a urcatu la tronul în 1863. Soția regelui, Luisa Vilelmina Friderica, principessa de Hessen-Kassel, e mai betrâna cu unu an decât el. Dintre cei siese prunci ai parehei regesci, moștenitorul de tronul Cristianu Fridericu are de soția pe principes'a șvediana Luisa; principes'a Alexandra e soția printului de Wales; principele Cristianu Vilelm (George I regele Greciei) are de soția pe marea ducesa russa Olga; principes'a Dagmar (Maria Feodorovna) e soția moștenitorului de tronul al Russiei; iera principes'a Thyra e soția principelui de Cumberland, soția ex-moștenitorului de tronul al Hanoverei.

Renunțatiunea archiducesei Cristina s'a facutu la 15 l. e. la 12 din di în palatul imperatescu din Viena. Conform regulamentului familiei Habsburg, archiduces'a a renunțiatu la moștenirea tronului si la partea sa din fondul patrimonialu, care se întrebuinteaza pentru ajutorarea membrilor familiei domnitore în casuri de necesitate. La renunțare au fost de față archiducii, demnitarii dela curte, cardinalul Kutschker, ministrii comuni, austriaci si unguresci, presiedintii parlamentelor si consiliarii intimi. Maj. Sa a adresatu o cuvântare către cei de față si i-a inviatu de martori. Apoi br. Haymerle a cetitu actul de renunțatiune. Archiduces'a s'a închinatu înaintea Maj. Sale, s'a dusu la o mеса, pe care se află unu crucifex, a pusu două degete ale dreptei pe evangeliu si a cetitu juramântul. Apoi s'a dusu la alta mеса si a subscrisu actul de renunțatiune. În numele regelui spaniolu si ambasadorul spaniol Conte l'a subscrisu.

La Madrid se facu mari pregatiri pentru munt'a regelui. Pentru spese consiliulu municipalu a votatu unu milionu de florini, dar atâta nu va fi de ajunsu. În noptea dupa întrarea reginei va fi o iluminatiune splendida. Pe timpul festivitatilor se vor deschide si două strade noue, una din ele se va numi „strad'a Maria Cristina“.

Di A. T. Iaurianu, precum se scrie din Viena

„Românici Libere“, este aproape pe deplin vindecatu de cumplit'a bôla, de care asiă de multu a suferitu. si se spera că în 7—8 zile se va puté rentorce la Bucuresci.

Di Ioan Micu Rosiu, vice-notariu la tribunalul din Biserica-alba, marti la 18 l. e. depusă la tabl'a reg. de aici censur'a de avocatul. Gratulăm noulu nostru avocatul si-i dorim succesu la întreprinderile sale.

Ordini femeiesci. „Crucea Elisabeta“ atât de pângarita prin împartirea ei la frundia si ierba, ne chiama atenziunea să vedemu, câte ordini femeiesci esistu în lume? Engliter'a nu a avutu astfel de ordinu, pâna ce mai anu-tiertru regin'a Victoria, că imperatés'a Indielor, înfiintă ordinul coronei Indielor; si acestu ordinu fu a douăspre-diecea decoratiune pentru femei, ieta celelalte: 1) ordinul crucei stelare, înfiintiatu la 1668 de imperatés'a Eleonora de Austria, veduv'a lui Ferdinand II; 2) ordinul Catharinei, înfiintiatu la 1714 de Petru celu Mare; 3) ordinul Sântei Elisabeta, înfiintiatu la 1766 de marea ducesa Elisabeta a Bavariei; 4) ordinul Maria Luisa, înfiintiatu la anul 1792 de soția regelui Carlos V din Spania; 5) ordinul Sta Isabella, înfiintiatu la 1801 de principele regentu Don Juan de Portugalia; 6) ordinul Luisa, la 1814 de regele Fridericu Vilelm III de Prusia; 7) ordinul St'a Teresia, la 1827 de regin'a Teresia de Bavaria; 8) ordinul coronei vendice, la 1864, pentru marele ducatu Mecklenburg; 9) ordinul San-Carlo, înfiintiatu de imperatul Maximilian de Mexico; 10) ordinul St'a Olga, la 1871, de regele Carol de Württemberg; si 11) ordinul Sidonia, asemenea înfiintiatu la 1871 de regele Albert de Saxonia. În Franci'a crucea legiunii de onore se dă, de si foarte arare ori, si pentru femei. Cu acésta s'nt decorate, precum seimu, numai Rosa Bonheur, renumit'a artista, si scriitorea româna (de origine) contess'a Dora d'Istria.

Este veninu café'u? La Berlin nu de multu o societate conversându despre multe de tôte, între altele, veni vorb'a deca este veninu café'u? Unii erau de parerea că da, alții că ba. Unul din cei de față, spre a face capetu disputei, declară că dânsul e gata să faca o încercare. Numai decât se prepară o céscea de estratu de cafea neférta, pe care dânsul o mâncă. Abiă trecura diece minute, când se si aretara semnele înveninării. Medicul chiamatu declară, că starea pacientului e foarte periculosa, de óra-ce putea să urmeze lovire de avântu. Înse întrebuintându-se iute unele antidose, bietul experimentatoru scapă abiă si abiă.

De două ori spëndiuratu. Vorbindu despre spëndiurarea lui Madarász János, unu jude dela tabl'a regesca, spre a probă că pedeps'a de mörte nu sparia poporul, împartesi urmatorea întemplantu: În comitatul Somogy s'a spëndiuratu unu talharu, si apoi fu lasatu acolo. Unu carausiu, vedîndu corpul negritu de nimene, îl luă jos si îl duse cu carul mai departe. Pe cale talharul isi veni în ori, multiamî ferbinte mântuitorului seu si l'a chiamatu să beie vinu în o cărcima. Carausiul s'a îmbetatu si talharul a mersu cu carul mai departe. Trezîndu-se, carausiul povesti întemplantu sa judelui cercualu, dar acela i recomandă se faca, pentru că a cutezatu să taia jos unu spëndiuratu. Carausiul a plecatu apoi în padurea Bakony, si acolo prindîndu pe talharul, îl spëndiură, si asteptă acolo pâna ce se convinse, că acela în adevér a muritu. Înse niște ómeni îl vediu si îl prinsera. Tribunalele tôte erau de alta parere în privint'a pedepsirii lui; în fine apoi tabl'a septemviralu îl achită. Sentintia fu motivata asiă, că acusatul carausiu n'a facutu decât a pusu ierasi în curgere esecutarea suspendata a sentintiei de mörte, si acest'a nu este peccatu.

Cine a câștigat? La judecatori'a regéscă din Szolnok o femeie si-a acusat barbatul, că i-a dat o palma. Barbatul n'a negat, si judecatori'a l'a condamnat să plătească 5 fl., séu să fie închis o zi; si fiindu că barbatul nu avea bani, urmă că să fie închis. „Ce fel! — esclamă atunce dēns'a — barbatul meu să fie închis? Nu voi suferi acést'a, ci mai bine i'ceta platescu eu în locul lui!” si plăti.

Cale ferată spre Vesuviu. Lucrările calei ferate cari conduc spre Vesuviu, despre care amu mai scrisu în „Familia”, au înaintatu fôrte. Compani'a acestei întreprinderi a construitu dela observatoriul pâna la picioarele muntelui drumu pentru trasuri. Gar'a e mai cu totul gata. Caletorii vor sosi în șapte minute pâna la craterul acestui vulcanu, calea e cam de 900 metrii lungă. Inginerul care a construitu calea acést'a, a alesu locul acela care e mai puțin espusu pericolului la casu de erupțiune a lavei.

Copila electrică. Diuarul din Canada „Boston Advertiser” amintescă de o fêta de 19 ani, care e cu totul electrică. Acéstă copila s'a vindecatu din o bôla, care a duratu doi ani de zile, si pe care medicii n'au știutu-o vindecă, de ôra-ce aceea nu s'a aretat că o bôla organică. Acéstă copila electrică are o putere atât de mare, încât se pôte numi o întregă baterie. Unu individ, care nu posedă muschi destul de tari, nici nu-i pôte prinde mân'a; cu atât mai puțin ar puté tine cineva mânilor cu a ei într'unu vasu cu apă. Dēca vré să ieie în mâna unu cutitu, manunchiul aceluia sare de sine în mân'a ei, si acile puse în hârtia le pôte anina de degetele sale. Copilul care dôrme, se deștepta îndată la apropiarea ei; dar cu atingerea mânei sale îl pôte adormi ierasi. Si animalele sânt supuse influenței farmecătoare a acestei copile si catelusul din bratie ôre întregi e lantuitu de ea.

Unu june interesant. La Czegléd siede unu tineru israelitu, care a petrecutu sezonul de vâra la băi, unde a cuceritu multe ânimi femeiesci. Încheiându-se sezonul si dēnsul se rentôrse acasa. Înse nu peste multu se pomeni cu o visita suprinzătoare, adeca cu fiic'a unui magnatu, cu care facuse cunoscintia la băi si care se namorase focu de el. Tinerul nu avu nici o obiecțiune în contra acestei visite, înse parintele cocônei se superă grozavu si se duse si dēnsul la Czegléd si acolo invită tinerul a luă fêta de soția. Tinerul ar fi împlinitu si acéstă cu placere, înse atunci parintele lui se superă si declară, că dēnsul numai asiă se va învoi, dēca fêta va trece la religiunea mosaica. Negociațiunile duréza, se spera, înse că acele se vor încheia prin trecerea fetei la religiunea tinerului. La Czegléd se aștepta cu mare curiositate finitul acestei istorii de amoru.

Unu sonambulu. Într'un'a din noptile trecute pe acoperisul unei case dintr'unu suburbiu al Budapestei s'a observatu unu flacău umblându în costum de nôpte. „Unu sonambulu!” își diceau cei ce îl vedura. Înse unu constabler voi să se convinga, si îl prinse. La el se gasira mai multe bucăți de carne de porc, niște carnat si o sionca.

Sciri scurte. Si-a omoritu parintele cutare Nicolae Pavloviciu din Bielobrd, pentru că acela a cutezatu să guste vinul celu nou. — **Banc'a filială din Seghediu** începă activitatea sa la 20 l. e. cu unu capitalu de unu milionu de florini. — **Filoxer'a** s'a ivitu si în vîile dela Keszthely, apoi si la Szegszárd,

ma si din Szerednye se scrie, că si acolo este deja. — **Contele Paul Ráday**, jude administrativu (solgabircu) în cercul Gödöllő, dilapidându vr'o 16—18,000 fl., s'a otravitu, lăsându dupa sine o vedura cu 9 copii. — **500 de casa de fenu** au arsu de curând în dominiul lui Gabril Lónyay, aprôpe de Beregszász. — **În Rusi'a**, districtul Jelisavetgrad, satul Mibajlovca, s'au ivitu de curând niște casuri de cholera: trei ônsi au muritu. — **Pap'a** a tramisă dicec saci de fasole, spre a se împartî între saracii din Perugia, unde acuma e mare scumpete. — **Leopold Winkler**, care a otravitu pe Leopoldina Hensel, si pe care tribunalul din Viena l'a condamnatu la môrte, a fost grațiatu de Maj. Sa, schimbându-i pedepsă de môrte în închisore pe tota viêtia.

Ghicitura.

— De I. Bajor. —

Din următoarele 20 de silabe să se formeze 7 cuvinte, si anume:

1. Numele unei titule înalte; 2. al unui orașu în Italia; 3. al unei persoane cunoscută din biblia; 4. al unei cetăți renumită în evul vechiu în imperiul român; 5. al unui orașu în Spania; 6. al unei comune în Turcia însemnată prin ruinele aflătoare lângă dēnsa din evul vechiu; 7. al unei cetăți în Italia.

co, ra, na, sa, am, nu, cas, im, run, na, ra, tri, ba, ef, ve, dor, ra, na, i, no.

Literele începătoare ale cuvintelor cetite de sus în jos să de numele unui continentu, ier literele finale se de numele unui statu.

Terminul de deslegare e 3 decemvre. Că totu de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

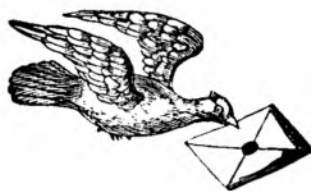
Deslegarea ghicitei patrate din nr. 81:

Anam
Nisa
Asia
Mana.

Bine au deslegat ô domnele si domnișorele: Rosa Bozanciu n. Bojinca, Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Anastasia Borca, Aloisia Tiarina, Nina Popescu, Zoe Dimbu, Agrafina Popovicu, Iosefina Lucsianu.

Premiul l'a câștigat domnișor'a Nina Popescu.

Post'a Redacțiunii.

Braila. Ve multiamimu pentru complexantia cu care ne-ati onoratu.

Tat'a si fiul. Dar nu ti-a fost gele de noi! Trei-spre-diece côle scrise desu! A ceti atâta însedar! Ce perdere de timpu.

Grozavu! Că nu te iubesc copila? Ba mai grozavu e dieu, că ne torturezi cu versurile dtale.

La Aurora! Dfeci, că dēca nu vom publică încercarea dtale, te vei superă pe noi si nu ni vei mai scrie. Fii bunu si te supera!

Prim'a încercare. Mai tare ne-amu fi bucuratu, dēca eri si cea din urma.

Cordelia. Ve multiamimu, dar nu credemu să o putem publică pâna în februarie. Articoli mai scurti, de salon, se potu si pân'atunce.

Gattaia. Nepricepându notifi'a, (Deputațiune) nu o putam publică.